

Назив предмета: Теорија животне средине и ГИС		
Наставник или наставници (презиме, средње слово име): Пецељ Р. Милован		
Статус предмета: изборни		
Број ЕСПБ: 9		
Услов: завршене основне и мастер академске студије		
Циљ предмета Циљ предмета је упознавање студената са развојем теорије у проучавању животне средине, са посебним нагласком на њен антропоцентрични сегмент. Савремена теоријска основа науке о животној средини омогућава како ефикасну анализу потенцијала животне средине (природних услова, процеса и ресурса), тако и инкомпорирање савремених достигнућа ГИС-а. Примена информационих технологија и ГИС-а, омогућава ефикаснију квантификацију и квалификацију различитих геопросторних садржаја (појава и процеса) од значаја за анализу стања и динамике система животне средине. Ово ће омогућити проверу различитих хипотеза и теорија од значаја за ново теоријско утемељење геопросторног истраживања животне средине. Теоријске основе омогућавају анализу динамичких појава које су директно условљене степеном деградације, природним и антропогеним процесима, уз детаљан приказ њихових рецентних карактеристика, што представља реалну основу за сагледавање нивоа досадашњих промена, као и прогнозу очекиваних дешавања у будућности (развијање свести о рационалном коришћењу и управљању природним потенцијалима као и валоризацији истих).		
Исход предмета Сагледавање резултата константног деловања природних процеса са једне стране и демографских, социоекономских и њима условљених технолошких промена са друге, кроз детерминисање степена измењености животне средине, применом савремених информационих технологија и ГИС-а.		
Садржај предмета Животна средина, теоријско-методолошко-епистемолошки приступ и примена ГИС-а; Суштина истраживања животне средине, глобални и регионални проблеми; Еколошки ризици; Акцеденти као разорна појава у животној средини; Природне непогоде као фактор угрожавања животне средине; Међународне конвенције из области заштите животне средине; Вредновање и заштита природних реткости – геоеколошки приступ. Природни потенцијали, ресурси и услови; Фактори промене природних потенцијала; Експлоатација и заштита природних ресурса и алтернативни извори енергије; Методологија управљања природним потенцијалима и издвајања деградираних површина; Планирање развоја на бази природних потенцијала; Заштита природних добара; Развој идеје о одрживом развоју у свету и код нас; Индикатори одрживог развоја и могућности интегралног развоја; Развојни програми Уједињених Нација и ЕУ о одрживом развоју; Просторни нивои одрживости развоја; Економетријске методе у одрживом развоју; Пројектни задатак – израда стратегије заштите животне средине на бази одрживог развоја.		
Препоручена литература 1. Engel J.R. (1990): „Ethics of Environment and Development”, Belhaven Press, London. 2. Govide A. (2006): <i>The Human Impact on the Natural Environment</i> . Blackwell publishing, USA. 3. Haines-Young R. (2000): „Sustainable Development”, Fennia, Helsinki. 4. International Council for Local Environmental Initiatives, (1995): Local Agenda 21 Planning Guide (Draft). ICLEI, Toronto. 5. Simons I.G. (1991): <i>Earth, air and water – resources and environment in the late 20th century</i> . Edward Arnold, United Kingdom. 6. Група аутора: (2005): <i>Управљање водним ресурсима Србије '05 – монографија</i> . Институт за водопривреду "Јарослав Черни", Београд. 7. Динић Ј. (1997): <i>Природни потенцијал Србије – економско-географска анализа и оцена</i> . Економски факултет, Београд. 8. Драгићевић С., Степић М., Карић И. (2008): <i>Природни потенцијали и деградирани површине општине Обреновац</i> . Научна монографија, Јантар група, Београд, стр. 1-180. 9. Ђукановић М. (1996): „Животна средина и одрживи развој”, Елит, Београд. 10. Јанковић С. (1990): <i>Рудна лежишта Србије</i> . Републички друштвени фонд за геолошка истраживања, Београд. 11. Љешевић М. (2000): „Одрживи развој – парадигма будућности”, Директор – привредни преглед Београд. 12. Љешевић М. (2001): Заштита природе и одрживи развој – премисе и контраверзе, Заштита природе бр. 52/2, Београд. 13. Радуловић Ј. и др. (1992): „Концепт одрживог развоја”, Савезно министарство за науку и животну средину, Београд.		
Број часова активне наставе	предавања: 2	Студијски истраживачки рад:
Методе извођења наставе: предавања, консултације.		
Оцена знања (максимални број поена 100) презентација пројекта и семинари		

